

32001L0040

L 149/34

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

2.6.2001

SMERNICA RADY 2001/40/ES

z 28. mája 2001

o vzájomnom uznávaní rozhodnutí o vyhostení štátnych príslušníkov tretích krajín

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej článok 63 ods. 3,

so zreteľom na iniciatívu Francúzskej republiky ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Zmluva ustanovuje, že Rada má prijať opatrenia týkajúce sa prisťahovaleckej politiky v oblastiach zahŕňujúcich podmienky na vstup a pobyt, ako aj nelegálne prisťahovalctvo a nelegálny pobyt.
- (2) Európska rada v Tampere 15. a 16. októbra 1999 opätovne potvrdila svoje rozhodnutie vytvoriť priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. S týmto cieľom sa má spoločná európska azylová a migračná politika zamerať tak na spravodlivé zaobchádzanie so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ako aj na lepšie riadenie migračných tokov.
- (3) Potreba zabezpečenia vyššej efektívnosti pri vykonávaní rozhodnutí o vyhostení a lepšej spolupráce medzi členskými štátmi si vyžaduje uznávanie rozhodnutí o vyhostení.
- (4) Rozhodnutia o vyhostení štátnych príslušníkov tretích krajín sa majú prijímať v súlade so základnými právami ako ich zaručuje Európsky dohovor na ochranu ľudských práv a základných slobôd zo 4. novembra 1950, najmä jeho články 3 a 8 a Ženevský dohovor o právnom postavení utečencov z 28. júla 1951 a ako vyplýva z ústavných princípov, ktoré sú spoločné pre členské štáty.
- (5) V súlade s princípom subsidiarity nemôžu členské štáty riadne splniť cieľ navrhovanej akcie, konkrétne spoluprácu medzi členskými štátmi pri vyhostovaní štátnych príslušníkov tretích krajín, a preto, vzhľadom na účinky, ktoré predpokladá táto akcia, ho môže lepšie splniť spoločenstvo. Táto smernica nevychádza nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

(6) V súlade s článkom 3 Protokolu o stanovisku Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva podalo Spojené kráľovstvo oznámenie listom z 18. októbra 2000 o svojom želaní byť účastníkom prijatia a uplatňovania tejto smernice.

(7) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o stanovisku Dánska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva sa Dánsko nezúčastní na prijatí tejto smernice, a teda nie je ňou viazané, ani nepodlieha jej uplatňovaniu. Za predpokladu, že táto smernica bude vychádzať zo schengenského *acquis* podľa ustanovení hlavy IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, podľa článku 5 vyššie uvedeného protokolu sa Dánsko do šiestich mesiacov od prijatia tejto smernice rozhodne, či bude toto rozhodnutie transponovať do svojho vnútroštátneho právneho predpisu.

(8) Pokiaľ ide o Islandskú republiku a Nórske kráľovstvo, predstavuje táto smernica zmenu schengenského *acquis* v zmysle dohody uzavretej 18. mája 1999 medzi Radou Európskej únie a týmito dvoma štátmi. V dôsledku postupov stanovených touto dohodou sa majú práva a povinnosti vyplývajúce z tejto smernice uplatňovať aj na tieto dva štáty a vo vzťahoch medzi týmito dvoma štátmi a členskými štátmi Európskej únie, ktorým je táto smernica adresovaná,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Bez toho, aby boli dotknuté záväzky vyplývajúce z článku 23 a uplatňovanie článku 96 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985, podpísaného v Schengene 19. júna 1990, ďalej len „Schengenský dohovor“, cieľom tejto smernice je umožniť uznanie rozhodnutia o vyhostení vydaného príslušným orgánom v členskom štáte, ďalej len „vydávajúci členský štát“, proti štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa nachádza na území iného členského štátu, ďalej len „vykonávajúci členský štát“.

2. Každé rozhodnutie prijaté podľa odseku 1 sa vykoná podľa platných právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu.

3. Táto smernica sa nevzťahuje na rodinných príslušníkov občanov únie, ktorí uplatnili svoje právo voľného pohybu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 243, 24.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko doručené 13. marca 2001 (ešte neuverejnené v úradnom vestníku).

Článok 2

Na účely tejto smernice:

- a) „štátny príslušník tretej krajiny“ je každý štátny príslušník, ktorý nie je štátnym príslušníkom ktoréhokoľvek členského štátu;
- b) „rozhodnutie o vyhostení“ je každé rozhodnutie, ktoré nariaďuje vyhostenie prijaté príslušným správnym orgánom vydávajúceho členského štátu;
- c) „vykonávacie opatrenie“ je každé opatrenie prijaté vykonávacím štátom s cieľom vykonať rozhodnutie o vyhostení.

Článok 3

1. Vyhostenie uvedené v článku 1 sa uplatní na tieto prípady:

- a) štátny príslušník tretej krajiny podlieha rozhodnutiu o vyhostení založenom na vážnej a existujúcej hrozbe pre verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu, ktoré bolo prijaté v takýchto prípadoch:
 - odsúdenie štátneho príslušníka tretej krajiny vydávajúcim členským štátom za trestný čin, ktorý podlieha trestu zahrnujúcemu odňatie slobody najmenej na jeden rok,
 - existencia vážnych dôvodov domnievať sa, že štátny príslušník tretej krajiny spáchal závažný trestný čin, alebo existencia vážnych dôkazov o jeho úmysle spáchať takéto trestné činy na území členského štátu.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 25 ods. 2 Schengenského dohovoru, ak je dotknutá osoba držiteľom povolenia na pobyt vydaného vykonávajúcim členským štátom alebo akýmkoľvek iným členským štátom, vykonávajúcí členský štát sa poradí s vydávajúcim členským štátom a so štátom, ktorý vydal povolenie. Existencia rozhodnutia o vyhostení prijatého podľa tohto odseku umožňuje odobrať povolenie na pobyt, ak to povoľuje vnútroštátne právo štátu, ktorý povolenie vydal;

- b) štátny príslušník tretej krajiny podlieha rozhodnutiu o vyhostení, ak je toto založené na tom, že nesplnil vnútroštátne predpisy pre vstup a pobyt cudzincov.

V týchto dvoch prípadoch uvedených v bodoch a) a b) nesmie vydávajúcí členský štát zrušiť ani pozastaviť rozhodnutie o vyhostení.

2. Členské štáty budú uplatňovať túto smernicu rešpektujúc ľudské práva a základné slobody.

3. Táto smernica sa uplatňuje bez dotknutia ustanovení dohovoru určujúceho štát zodpovedný za preskúmanie žiadostí o azyl, podaných v jednom z členských štátov Európskych spoločenstiev a readmisných dohôd medzi členskými štátmi.

Článok 4

Členské štáty zabezpečia, aby dotknutý štátny príslušník tretej krajiny mohol v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu dať podnet na konanie o opravnom prostriedku proti opatreniu uvedenému v článku 1 ods. 2.

Článok 5

Ochrana osobných údajov a bezpečnosť údajov bude zabezpečená v súlade so smernicou 95/46/ES Európskeho parlamentu a Rady z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb so zreteľom na spracovanie osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov⁽¹⁾.

Bez toho, aby boli dotknuté články 101 a 102 Schengenského dohovoru, sa súbory osobných údajov použijú v súvislosti s touto smernicou iba na účely v nej stanovené.

Článok 6

Orgány vydávajúceho členského štátu a vykonávajúceho členského štátu použijú všetky vhodné prostriedky spolupráce a výmeny informácií na vykonávanie tejto smernice.

Vydávajúcí členský štát poskytne vykonávajúcemu členskému štátu všetky dokumenty potrebné na potvrdenie pokračujúcej vykonateľnosti rozhodnutia najrýchlejšími vhodnými prostriedkami, ak je to vhodné podľa príslušných ustanovení príručky SIRENE.

Vykonávajúcí členský štát najskôr preskúma situáciu dotknutej osoby, aby zabezpečil, že ani relevantné medzinárodné právne nástroje, ani platné vnútroštátne právne predpisy nie sú v rozpore s vykonaním rozhodnutia o vyhostení.

Po realizácii vykonávacieho opatrenia bude vykonávajúcí členský štát informovať vydávajúcí členský štát.

Článok 7

Členské štáty sa navzájom odškodnia za akýkoľvek finančný rozdiel, ku ktorému môže dôjsť v dôsledku uplatňovania tejto smernice, keď sa vyhostenie nemôže zrealizovať na náklady dotknutého(ých) štátneho(ych) príslušníka(ov) tretej krajiny.

Aby sa umožnilo uplatňovanie tohto článku, Rada konajúc na návrh Komisie prijme primerané kritériá a praktické opatrenia do 2. decembra 2002. Tieto kritériá a praktické opatrenia sa použijú aj na vykonávanie článku 24 Schengenského dohovoru.

Článok 8

1. Členské štáty prijímú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 2. decembra 2002. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

Článok 9

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*.

Článok 10

Táto smernica je adresovaná členským štátom v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

V Bruseli 28. mája 2001

Za Radu

predseda

T. BODSTRÖM
